

1. DEN STORE TUR

Af: Jens Schönemann-Paul, DEN143, "Stine" af Struer

Efter flere års snak og planer lykkedes det endelig at få skrabet i alt fem ugers ferie sammen til "Den store tur" ud i de danske farvande.

2. Dag 1 : Struer -> Løgstør

Turen starter med et lynbesøg hos dyrlægen, da skibshunden Emma skal have sin årlige rabiesvaccination inden eventuelt anløb i tysk havn. I en frisk foran for tværs går turen nu gennem kendt farvand mod N med nye, spændende mål forude. Høj sol, frisk vind og godt humør - så er det sommer!

3. Dag 2 : Løgstør -> Mou

Anden etape af transportsejladsen ud af Fjorden byder på endnu en solrig sommerdag og meget afvekslende sejlad. Vinden er ganske svag og meget skiftende, så turen gennem det snævre, snoede farvand veksler mellem spilersejlad, lidt kryds og ind imellem også brug af "jerngenueaen" for at komme frem.

Vel fremme ved Aalborgs Jernbanebro må vi konstatere, at der er et par timer til vi kan passere. Ventetiden fordrives med et besøg i Vestre Bådehavn, hvor vi laver dagens impulskøb og bunkrer benzin ved den lokale Kvickly, som ligger meget tæt ved havnen.

Med bropassage ca. kl. 18:30 går det videre for "jerngenuea" i ganske let luft gennem Aalborgs store havn og videre forbi Vendsysselværket ud gennem Langerak til den lille Mou Havn før udsejlingen ved Hals. Vi besøger næsten altid Mou på vej ind eller ud af Fjorden, og finder os godt til rette i den lille, hyggelige og gæstfrie havn.

Den smukke aftensol står i skærende kontrast til sidste års sejlad samme sted, hvor vi oplevede en meget heftig tordenbyge, der fik en høj, stejl sø til at løbe hele vejen gennem Langerak imod os imens himmel og hav stod i et, så de mange både, der var omkring os pludselig forsvandt som dug for solen. Denne gang udnyttes den lidt kedelige motorsejlad til kartoffelskrælning og frikadellefars, mens James (vores Autohelm selvstyrer) tålmodigt klarer styring. Herligt at anløbe havnen med duften af nystegte frikadeller, få gjort fast og så nyde et velfortjent måltid og et glas vin i cockpitet med udsigten til den smukkeste solnedgang mod V inden midsommernatten falder på.

4. Dag 3 : Mou -> Grenå

Endnu en dag i strålende sol, hvor vi glæder os meget til at komme ud i åbent farvand og spejde efter marsvin i det klare vand. Allerede midt mellem Mou og Hals har vi heldet med os, da vi ser den karakteristiske finneprofil skære sig gennem vandoverfladen 30-40 m til SB.

På vej ud gennem Hådybet undrer vi os : et stort rødt skib ligger tilsyneladende stille midt i renden på tværs af den øvrige trafik. Et øjeblik efter gør skibet fart, styrer ret imod os for så igen at stoppe, dreje hårdt mod SB for at ligge helt stille med siden til en af de grønne sideafmærkninger. Da vi kommer tættere på viser det sig at være Farvandsvæsenets skib Jens Sørensen, der udskifter sømærkerne i det snævre løb.

Dagen byder ellers på endnu en sommerdag i let vind, fladt vand og høj sol. Vi lader vores trofaste rorsmand, James styre kurs 147 hele dagen, mens besætningen nyder solen til at ligge på ryggen og få hverdagen lidt på afstand eller pløje gennem siderne i den medbragte ferielitteratur. Der er en herlig ro på Kattegat en sådan dag, og man er pludselig langt væk og lever sig ind i fortællingerne, mens båden stille og roligt arbejder sig mod det fjerne mål. Vi har stor gavn af James på sådan en dag, hvor de lange stræk udnyttes til hygge og praktiske gøremål. Blot skal vi stadig huske at holde grundigt udkig, for selvom Kattegat er temmelig stort, kan der pludselig være trafik på tværs.

Da vi passerer Fornæs, hvor fyrets lys fejer hen over hovedet på os i tussmørket, får vi også tændt lampen i mastetoppen inden vi sniger os inden om Kalkgrunden, forbi den store havn, Kattegat-centret og ind i Grenås flotte, nye lystbådehavn. Vi lister ind for motor for ikke at forstyrre den smukke aftenro, mens utallige sejlere sidder i cockpittene rundt omkring og betragter de trætte sejlere, der ankommer hen mod midnat. Vi lader os også gribe af stemningen og slutter dagen med tomatsuppe og ostemadder i fuldmånens blå-hvide skær.

5. **Dag 4 : Grenå -> Langør**

S for Grenå begynder vi så småt at føle, at vi kommer uden for det kendte farvand. Vi plejer at snige os langs kysten S for byen for at være sikre på at komme inden om Naveren. Grunden var afmærket indtil for 3-4 år siden, men ligger nu helt uafmærket. Herfra smyger vi os så tæt omkring Havknode, hvorefter Hjelm karakteristiske høje profil begynder at dukke op i det fjerne.

Hjelm har en enestående natur, hvor det 18 m høje fyr når op i en flammehøjde på hele 39 m på toppen af den stejle bakke. Vi valgte endnu engang af sejle tæt forbi øens vestside på vores vej mod S, og har stadig et besøg på øen til gode.

S for Hjelm fik vi så årets første "hurtigfærgeoplevelse", da en af Mols færgerne stak ud fra Ebeltoft, N om Øreflak for derefter at dreje mod SB og sætte kurs direkte mod vores lille skiv. Et hurtigt og lidt panisk opkald til "hurtigfærge fra Ebeltoft" på VHF'en bragte dog igen ro i sindet. Der var, som vi før har oplevet, prompte svar fra broen med besked om, at vi bare skulle holde kurs og fart, så ville færgen gå forom. Med ønsket om "fortsat god tur!" pløjede det ildelugtende uhyre sig et øjeblik efter gennem vandet foran os, og passerede i god afstand og helt uden problemer. Vores erfaring med hurtigfærgerne har altid givet indtryk af effektivt udgik, forståelse for lystsejlernes bekymring og stor hensyntagen til os små og langsomme sejlere.

Situationen bliver faktisk endnu mere spændende, da vi lige ud for Lindholm Dyb ufrivilligt ser os selv ende midt i sandwich mellem Mols Liniens to konventionelle færger, der selvfølgelig skal mødes lige der hvor vi er. Da det er næsten vindstille droppes piskeriset i og bringer os i tilpas afstand af de to færger, så vi kan fortsætte det sidste lille stykke mod Samsø i ro og orden.

I den lune aftenluft finder vi ned gennem Kyholm Løb og ind til Langør ved "porten" til Stavns Fjord. Vi ser en hob af ankerligere, som ligger i perfekt læ bag Lilleøre som var det en lagune i Caribien, men fortsætter selv ind i selve havnen og klemmer os ind ved siden af #520, Lil' Marie af Svend-borg, som tager rigtig godt imod os. Der er grunde overalt mellem de mange holme, men indsejlingen er godt afmærket, så det giver ingen problemer at finde ind.

Stavns Fjord er ganske formidabel. De mange holme ligger utroligt smukt i sommernatten, der er et mylder af fugle og meget grønt og frodigt. Havnen er godt fuld, men der hersker alligevel en herlig, rolig stemning overalt. Det synes tydeligt, at de, som finder herind, prioriterer naturens rolige oplevelser frem andre feriehavnens hektiske og støjende liv.

Historisk set er området omkring Stavns Fjord meget spændende. Kanhavekanalen kan dateres helt tilbage til år 726 e.kr. Den ca. 500 m lange kanal blev bygget af vikingerne, og ligger nu som et vidnesbyrd om at Danmark gennem de sidste mere end 1000 år har været en nation af ivrige sejlere. Det er en virkelig fascinerende oplevelse at ligge her midt i Vor Herres milde natur og mærke historiens vingesus over vores solbrændte kroppe.

6. **Dag 6 : Langør -> Hjarnø**

Efter en længere cykeltur i de imponerede Nordby Bakker og et besøg i den lille, hyggelige Mårup Havn må vi bryde op og forlade det idylliske smørhul inden for Besser Rev. Turen går N om øen og ned mellem Tunø og Samsø med stor slået udsigt over bakkerne, hvor vi cyklede dagen i forvejen.

På en god agten for tværs går vi S om Tunø mod SV til det grundede farvand mellem Endelaves Svanegrund og den jyske østkyst. Vi finder dog mellem grundene uden problemer og anduver snart den lille Hjarnø i starten af Horsens Fjord. Lige før vi kommer til Hjarnø Bro er der igen ren middel-havsstemning, med et stort

antal ankerliggere i den lille, velbeskyttede lagune inden for Odden. Selve broen er meget lille og faciliteter er ren teori. På grund af den meget begrænsede plads fristes man nemt til at fortøje på ydersiden ud mod Hjarnø Sund, men det må absolut frarådes da føreren af Endelavefærgen, som går fra Snaptun, tilsyneladende tror han har en hurtigfærge. Derved sætter færgen en kraftig sø, som kaster de fortøjede både voldsomt ind mod bolværket. Inde bag bolværket ligger man mere beskyttet, men også meget tæt på Hjarnøfærgens leje og den uro og støj det giver. Det lykkes os dog at få en god nats søvn, sammen med de øvrige tre gæstebåde ved broen.

Hjarnø savner Stavns Fjords idylliske skønhed og byerne kan ikke hamle op med f.eks. Nordby, men øen er dog et besøg værd, og ganske interessant både for naturelskere og de historisk interesserede. Blandt andet findes et rigt fugleliv, flere spor fra den ældre stenalder samt en større vikingskibs-sætning tæt på broen.

Dag 7 : Hjarnø -> Kongebro, Middelfart

Fra Hjarnø fortsætter turen sydover mod Lillebælt, og på denne dag har vi virkelig held i vores "mar-svinejagt". Tre gange i løbet af dagen observerer vi de små hvaler, og hører også den karakteristiske lyd fra åndehullet, inden en voldsom tordenbyge tvinger os til at koncentrere os alene om sejladsen. Vinden springer næsten 180 grader, så vi fra at lænse pludselig må krydse gennem Tragten i hård luft. Selve byen holder sig dog inde over land, så vi får ikke ret megen regn før vi ligger i sikker havn ved Kongebro V for Middelfart. Her åbner Vor Herre virkelig for sluserne, mens alle sidder og skutter sig i de små både.

Et besøg ved Kongebro kan også varmt anbefales. Man fortøjer nærmest i skovbrynet ved Dyrehaven med storslået udsigt over Lillebælt, og er alligevel stadig tæt på byen med de muligheder det giver.

I Middelfart får vi forstærket besætning da vores to store børn, Sidsel og Mikkel ankommer med toget for at sejle med Lisbeth og jeg i de næste fjorten dage.

Dag 8 : Kongebro, Middelfart -> Årøsund

Inden endelig afgang fra Middelfart tager vi lige en kort motorsejlad til Gammel Havn for at proviantere. På endnu en noget blæsende dag går turen videre sydover, med et frokoststop for anker i Lænkevig N for Fænø.

Ned gennem Bredningen løber vi på en foran for tværs fra VNV over i Hejlsminde Bugt og V om Brandsø i et forsøg på at finde lidt fladere vand. På vej ned mod Årø gælder det så om at holde tungen lige i munden for at navigere mellem de stenede grunde inden vi anduver Årøsund Havn hen mod aften. Her får Stine så en ordentlig tur med skurebørsten efter at den første uges sejlads har sat sine tydelige spor på dæk, ruf og cockpit, mens duften af et veltilberedt måltid stiger op fra hendes indre.

7. Dag 9 : Årøsund -> Aabenraa

Årøsund har en stor og veludstyret marina, men rummer ellers ikke de store muligheder for adspredelse, så vi iler videre. Vinden er nu drejet mod SV og er temmelig frisk, så det bliver en noget våd tur på kryds, hvor Mikkel styrer os flot gennem den ret høje sø.

Vi ville ellers gerne have været i den naturskønne Genner Bugt bag Barsø, og i ind i naturhavnen ved Kalvø, men med udsigt til de kommende dages kuling, regn og torden er vi hurtigt enige om, at det vil være sjovere at blæse inde i en lidt større by. Vi fortsætter derfor videre til Aabenraa hvor vi, efter et godt kryds ind gennem fjorden løber ned i den store lystbådehavns S-ende og lægger os lige foran Aabenraa Sejlklubs fine klubhus, som også har en hel restaurant med Jesper Banks livretter på menukortet.

Vejrudsigten holder stik, og igen beundrer vi det imponerende og lidt skræmmende skue af et voldsomt tordenvejr over havnen siddende i ly af bomtellet i stearinlysets skær.

Aabenraa viser sig at være en hyggelig, gammel by, som også har gode muligheder for indkøb. Bybilledet viser tydeligt, at vi nærmer os det gamle Slesvig, da mange huse er bygget efter tysk skik med gavlene ud mod gaden. Aabenraa har også et lille slot, Bundtland Slot som huser et kunstmuseum, og S for byen og

tæt på havnen ligger den spændende Sønderskov på en N-vendt tunneldal-side i stejlt, kuperet terræn fyldt med kløfter og vandløb.

8. Dag 12 : Aabenraa -> Sønderborg

Efter et par dage i byen trodser vi vejret og kaster os ud i turen gennem Als Fjord og Als Sund. Ud for Stegsvig får vi endnu en meget voldsom byge, og bliver enige om, at Dyvig og Mjelsvig må vente til en anden god gang.

Vi fortsætter derfor gennem Als Sund, hvor vejret viser sig om muligt at blive endnu mere uvenligt. Kulde, kraftig, springende vind og en regnbyge, hvor vandet står lodret ned i tykke stænger, mens sigten reduceres til næsten ingenting. Det klarer dog op inden vi når ned til Sønderborg under den nye landevejsbro og videre til Kong Christian d. X's bro, hvor Sønderborg Slot ligger flot på den anden side af broen ud mod Sønderborg Bugt.

Vi ankommer ret tidligt på eftermiddagen til den store, nye marina på byens S-side, så der bliver også tid til en tur mellem regnbygerne op i de hyggelige gader. Vi har tidligere været turister i byen fra landsiden, så vi følte ikke det store behov for sight-seeing, men vil dog anbefale andre at blive et par dage for at opleve byen, slottet og måske tage spadsereturen langs Skanserne på Gendarmstien til Dybbøl Mølle og museet der.

9. Dag 13 : Sønderborg -> Gråsten

Dagen efter går turen til Flensborg Fjord, hvor vi for første gang får fornemmelsen af fjordsejlad i et tæt befolket område. Der er rigtigt mange sejlere, og afstandene er pludselig små, så de fleste tager sig også tid til at krydse ind gennem den flotte fjord. Vi løber tæt omkring Brunsnæs Flak og fortsætter forbi den nye lystbådehavn Marina Minde op til Egersund, hvor vi kan smutte under vippebroen efter en kort ventetid.

På den anden side af broen møder vi nu beskyttet farvand, som er meget forskelligt fra Limfjorden eller de østvendte jyske kyster. Overalt er der små bådebroer lige ud til sundet, og også ret store fiskekuttere ligger bare langs sejlløbet ved en spinkel bro. Vi drejer BB ind i bugten med det besynderlige navn "Sildekule", hvor Gråsten ligger inde i bunden. Efter at have taget frokosten og siesta'en for anker i ly af Fiskerø, sejler vi det lille stykke for motor hen til bådebroerne ved Fiskerø Bådelaug Ø for selve Gråsten. Ved broerne finder vi fred og idyl, og lokale sejlere, der tager utroligt godt imod os.

Ud over vandreture i den hyggelige by og i skoven og mosen Ø herfor er hovedattraktionen selvfølgelig et besøg i Dronning Ingrid's smukke have omkring Gråsten Slot.

Fra Gråsten fortsætter turen i kølvandet af spritbåden til Flensborg tilbage under broen, hvorefter vi finder vores nyindkøbte tyske gæsteflag frem og får sat det under SB salling inden vi fortsætter ind i tysk farvand.

Dag 14 : Gråsten -> Flensburg

Med det tyske flag under sallingen sejler vi for første gang nogen sinde i udenlandsk farvand i Stine, mens vi krydser os mod Flensburg i en frisk vind fra V. Solen skinner på de smukke sydvendte bakker i det danske land, og overfor ligger skovene og de tyske feriebyers strande og hoteller.

Inden vi ser os om stævner vi mod Tysklands nordligste by, som med knap 90 000 indbyggere også er Slesvig-Holstens tredje største by. Ude i Kobbermølle Bugt mødes vi af et stort dampskib, som kommer prustende imod os og hilser festligt med en kraftig tuden i hornet og norsk flag på hækken. Skibet vender om lidt længere ude, og på vej ind møder vi endnu et par ret store gamle dampskibe. Da vi smider kludene for at stævne ind i Kanalhavnen støder vi på det herligste lille skib - faktisk bare en jolle med indbygget dampmaskine og en skorsten på et par meter, som stikker op gennem det lille tag, som nærmest bare en stor parasol.

Da vi glider ind i den gamle u-bådshavn ser vi "Der Hafenmeister" trone i sit lille hus på toppen af en meget høj bro 5-6 meter over vandet. Da vi lidt senere melder vores ankomst i det lille kontor, mødes vi af en vældig rar og hjælpsom ældre mand, der byder os hjerteligt velkommen på letforståeligt dansk. Vi bemærker straks, at forholdene er noget anderledes i de tyske havne, end vi er vant til i Danmark. På trods af den hjertelige velkomst og en hyggelig stemning blandt folkene, som holder til ved havnekontoret, så er hver enkelt bro afspærret fra fastlandet med en stor gitterlåge, som er aflåst om natten. Et besøg på de primitive toiletter kræver således, at man låser hele tre døre og låger op, inden man kan lade vandet for natten.

Vores første ærinde er nu at finde toldstationen, så vi kan få indklareret vores skibshund, samt få klaret formaliteterne, som er nødvendige for de senere toldfrie indkøb på udførsel. Vi har noget døje med at finde det lille undselige træskur, som huser de to toldere, men modtages også her meget venligt. Hunden viser tolderne ikke den store interesse for, og indklareringen er en ren rutinesag.

Herefter vil vi lige kigge lidt på havnen og finder snart os selv mange kilometer væk fra vores nye "hjemhavn". Det viser sig, at vi er havnet midt i det "5. Flensburg'ske Dampskibstræf". Havnen myldrer af liv. Der er gøgl, folk og fest overalt samt ikke mindst en imponerende samling dampskibe i alle størrelser. De største er gamle isbrydere og slæbebåde på måske 40-50 m længde, mens de mindste er de små dampdrevne joller, som vi mødte tidligere på dagen. Hele flåden holder til nær Museumshavnen på den anden side af fjorden, så vi er nødt til at vandre der over og beundre det fascinerende skue. Efter en kold øl til lyden af et big band på den sommervarme kaj, vandrer vi igen den lange vej "hjem" og finder til ro for natten i vores lille skiv, mens vi hører dampfløjterne tude om kap i natten.

Dagen derpå løsner vi igen trosserne, men bare for en lille tur for motor ind til bådebroerne ved Bellevue helt inde i bunden af fjorden. Her ligger vi tæt på centrum, og har et godt udgangspunkt for ture i den gamle by.

Efter et besøg på turistkontoret tager vi en del af vandreturen langs "Officer-stien", som er en afmærket vandretur langs en række seværdigheder, hvorom der fortælles på skilte på både dansk og tysk langs ruten. Efter mange år under skiftende dansk og tysk herredømme er Flensburg en meget spændende by, hvor det danske islæt viser sig meget tydelig overalt i både byggeskik, gadenavne og de mange dansktalende beboere. Byen har mange år på bagen, og de charmerende gamle byhuse ligger smukt i bakkerne på begge sider af fjorden.

Danskernes foretrukne udflugtsmål er dog Kai Uwe's discountsupermarked, hvor vi observerer en købelyst, der gør os helt forlegne. Alligevel falder vi også for fristelsen og slæber af med 15 l sodavand i polske 2,5 l flasker samt et par kilo søde sager i bulk-pakninger.

Ellers sker indkøbene via de særlige transitregler for både under rejse i søen. Kort fortalt går det ud på, at man ved ankomst til landet indklarerer skib og besætning, ved som ovenfor nævnt, at møde op på toldstationen med dokumenter for skib og besætning; dvs. forsikringspolice, evt. klassebevis eller attest fra Skibsregistret, som kan sandsynliggøre skibets ejerforhold, samt besætningsmedlemmernes pas, samt i vores tilfælde diverse vaccinations- og helbredsoplysninger vedr. Emma. I Havnene får man udleveret bestillingslister, og kan så bestille til levering på kajen, hvis man da ikke vælger at drage til en af de 2-3 steder langs havnen, hvor det er muligt at købe ind på den måde. Det må også nævnes, at priserne er ganske favorable, og får Kai Uwe's indkøbsmekka til at ligne det rene røveri. F.eks. giver vi under kr. 50,- for en hel liter brændevin.

Når man nu planlægger at forlade Tyskland, sker afrejse via toldstationen, hvor man lægger til ved en lille anløbsbro og udklarerer. Vi tropper op med dokumenterne, der fortæller, hvilke toldfri indkøb vi har ombord. Har man ikke selv styr på tingene, skal man regne med, at tolderne allerede har fået meddelelse om salget fra leverandøren. Det vil altså ikke være en god ide at forsøge at snyde sig til en større ration, ligesom alle varer selvfølgelig må være uåbnede når man forlader tysk farvand. De tilladte rationer opfordrer nu heller ikke til det store snyderi, idet det f.eks. er tilladt at medbringe 1 l stærk spiritus pr. voksen person ombord - vel og mærke pr. dag, som rejsen forventes at tage. Der er dog en maksimumgrænse på 14 dage for lystsejlere. Med andre ord, så kan vi altså slæbe af med 28 l sprut til vores forbrug på den videre rejse inden for lovens rammer!

Dag 16: Flensburg -> Skelde Vig

På vejen ud ad fjorden gør vi lige et frokoststop i Glücksburg, hvor den veludstyrede havn ligger lige op til et herligt skov- og moseområde. Vi tager selvfølgelig vandreturen op til byen og Glücksburg Slot, hvorfra Kong Christian d. 9. jo måtte "importeres" da Frederik d. 7. døde barnløs i 1863. Kendt som "Europas Svigerfar" grundlagde Christian d. 9. det, som i dag kendes som "Den Glücksburgske Slægt", da fire af hans børn blev regenter i hhv. Rusland, England, Grækenland og Danmark (Fr. d. 8.). Ellers er Glücksburg mest præget af kurhotellerne, som de kendes langs hele Tysklands Østersøkyst og af overbefolkede badestrande med parasoller og store kurvestole på snor lige rækker.

I ganske let vind må vi ile for motor videre ud gennem fjorden, da vi har en middagsinvitation på Broagerland. I den lille Skelde Vig finder vi ind til DS ankerbøjen, og melder vores ankomst via mobiltelefonen. Et øjeblik efter kommer en lille firehjulstrækker med en jolle på slæb ned ad markvejen til stranden, og vi får besøg. Det er så tid til at tjekke kvaliteten af de toldfrie dåseøl, som jo komisk nok er brygget i Århus. Efter en lille halv times hygge i cockpitet og et par ture frem og tilbage i den lille jolle er vi alle i land, og kan nyde et herligt måltid i gode venners lag, mens vaskemaskinen snurrer lystigt efter de første uger i søen.

Efter den hyggelige aften sejler vi i jollen mod det klare lys fra petroleumslampen, som vi bruger som ankerlys i forstaget, og kan næsten ikke få os selv til at finde til ro i køjen, da det er den smukkeste, stille og lune nat man kan forestille sig.

Dag 17 : Skelde Vig -> Hørup Hav

Dagen efter må vi aflevere jollen og sige farvel, og benytter chancen til en badetur i Skelde Vig. Selvom det er blæst op fra Ø har vi ligget i god læ i vigen, og fået en god nats søvn, så vi starter fulde af optimisme med Bagenkop ca. 35 SM væk som mål. Da vi kommer fri af Broagerlands læ viser det sig dog, at der faktisk er ganske god vind, så vi vælger at fortsætte vores første lange krydsben helt op til Kegnæs for at se tiden an. Det giver vand ind imellem, når vi forcerer de herlige høje, ret bløde bølger, men luften er lun og vi har en herlig sejlads, hvor vi morer os med at sejle om kap med et par tyske både, som dog "giver op", falder af og løber til Sønderborg. Selvom vi har haft en rigtig fin tur i den friske luft, så vælger vi at stoppe mens legen er god, for ikke at tvinge os selv til timers hårdt kryds i store bølger. Derfor søger vi læ oppe i havnen i det NV-ligste hjørne af Hørup Hav. Da vi kommer i sølæ mødes vi til gengæld af voldsomme kastevinde, men får dog kludene ned og finder smertefrig ind i den idylliske havn.

Hørup Hav ligger som en stor dyb tunneldal, kun adskilt fra havet mod Ø af en ganske smal landtange. Gennem århundreder har "havet" været brugt, når skibe og skuder skulle søge ly for vinteren, da der er god læ og beskyttelse fra alle sider.

Dag 18 : Hørup Hav -> Bagenkop

Høj sol, let vind og tidligt af sted. Selvom vinden tager til, så bliver det til en hel dag på kryds inden vi når tæt S om Ærø, hvor vi bla. beundrer Voderup Klinter, som ligger i kæmpe trappetrin, der gennem årtusinder er formet af store jordskred. Vi krydser helt op i Vejnæs Bugt og kan se masterne i Marstal og finder til sidst ind i Bagenkops ret store havn.

I Bagenkop ligger det tomme færgeleje, som et trist minde om en svunden tid. Et par af de udenlandske motorbåde er dog næsten store nok til at benytte de ubrugte faciliteter. Vi imponeres, da vi ser en kæmpe motorbåd på måske 70-80' med en lille kran, som bruges til at sænke vandjetten ned fra ruffet. Allerede inden vi har fortøjret er den dog slået af en hel færge på mere end 100', hvor vandjetten på taget er erstattet af en hel speedbåd af næsten samme længde som vores eget skib. Vi smiler lidt vores stille sind, da vi senere ser det enlige par, der sejler båden, sidde ensomt på det kæmpe agterdæk. I havnen findes næsten kun store tyske og hollandske lystbåde, og det er tydeligt at dette er den foretrukne havn for gæstesejlere på vej til og fra det sydfynske. Der er ikke rigtigt nogle ledige pladser, men i vores lille båd er det ikke noget særligt problem. Vi klemmer os bare ind mellem et par store sejlbåde, og finder egentlig ganske god plads, da vi kommer forbi det bredeste punkt og ind i hullet mellem to stævne, men føler os dog en smule små.

Bagenkop bærer tydeligt præg af at være en lille by ude i enden af landet, hvor tiden og de fleste aktiviteter er gået i stå. Kroen er lukket, tanken er en kortautomat i byens udkant, men der er dog stadig aktive erhvervsfolkere, lidt fiskeindustri og en maritim efterskole helt nede ved havnen. Havnen er et fint udgangspunkt for udflugter på Sydlangeland til f.eks. Langelandsfortet, som for nylig er blevet åbnet for offentligheden

Dag 19 : Bagenkop -> Onsevig

Næste dag byder på rigtig sommerferie sejlads i lun sommerluft og bare 2-4 m/s ind i hækken. Vi driver lige så stille op langs Langelands østkyst mens James (vores selvstyrer) klarer styringen og fiskesnøren slæber efter båden. Det lille smørhul, Onsevig på Lollands NV hjørne er dagens mål.

Efter bare 25 SM på 8 timer anløber vi den lille havn, og finder plads sammen med de to andre gæstebåde - sjovt nok, så er tre nationaliteter repræsenteret af bare tre både. I den lune aften deler vi grillen med de venlige svenskere på mølen, og nyder at det igen er blevet rigtig sommer efter nogle dage med regn og blæst.

Onsevig er bare en lille bitte havn i en lille bitte flække derude hvor kragerne for længst er vendt. Der er 12-13 SM til Kragenæs, hvor IF DM jo blev holdt for et par uger siden. Der er de mest nødvendige faciliteter og en lille kiosk med grillbar, men stemningen ødelægges desværre noget af en flok udflyttere fra hovedstaden, der tilsyneladende fordriver livet med dagligt at nyde en større mængde humle ved en lille fest under kioskens halvtag. I og for sig ganske uskyldigt, men et lidt forstyrrende og tankevækkende indslag i den landlige idyl.

Dag 20 : Onsevig -> Karrebæksminde

Lige N for havnen står en større klynge af havvindmøller, som vi passerer i pæn afstand på næste dags tur mod Smålandsfarvandet. Vi sejler en fin agten for tværs i jævn vind, men den gamle sø gør sejladsen noget ukomfortabel. Da vi sætter spileren, kommer der dog en helt anden sejlglæde, da det store sejls kræfter giver både ro i båden og gang i kassen. Vi har det rigtig sjovt, mens vi surfer gennem søerne, og sætter dagens rekord på 10,5 knob på loggen på vej ned af en god bølge.

Vi går den lige vej N om Vejrø og mellem Kirkegrund og Venegrund og er snart inde i kanalen ved Karrebæksmindebroen. Efter en dejlig magelig sejlads mødes vi af voldsom strømsø inde i kanalen før broen. Der løber måske 3 knob ud gennem den snævre rende, så søen rejser sig pludselig i brutale bølger, der er lige så høje, som de er lange.

Efter lidt ventetid kæmper vi os mod strømmen under "Græshoppebroen", og finder ind ved bådebroerne bag Enø. Her snyder strømmen os pludselig, da vi med stor forsigtighed sejler ind mellem pælene og pludselig bumper ind i båden til luv, fordi vi ikke var opmærksomme nok på den kraftige strøm på tværs af pladserne. Vippebroens kælenavn skyldes, at den er malet og dekoreret, så den ligner en kæmpe græshoppe.

Karrebæksminde og Enø er vist nærmest dimentralt modsætninger til Onsevig. Vi finder sommerglade turister overalt ved campingpladsen, på stranden, som ligner et stykke fluepapir en varm sommerdag, og i de små fiskeboder, iskiosker og restauranter langs kanalen.

Dag 21 : Karrebæksminde -> Næstved Kanalhavn

Helt tilbage i middelalderen var Næstved en af de nordtyske Hanse-Købmænds vigtigste havne. Havnen lå naturligt ved Susåens løb og godt beskyttet af Enø, Gavnø, Dybsø og de mindre øer i Karrebæk Fjord, men efterhånden som åen sandede til og skibene blev større og større blev det vanskeligere og vanskeligere at benytte havnen. Enden på en lang historie fuld af mange trængsler blev at Kongeskibet Dannebrog i 1938 indviede den nye, gravede kanal fra Karrebæksminde over Karrebæk Fjord og gennem et nyt gravet løb helt ind til havnen og papirfabrikken i Næstveds centrum. Forud var gået en tre år lang byggeperiode, hvor 2,3 millioner kubikmeter sand og jord blev flyttet vha. to af datidens største gravkøer. En stor del af dette blev så prammet til den inddæmmede og nu opfyldte Poulsvig.

Alt dette skulle vi selvfølgelig prøve, så besætningen purres tidligt, hvorefter turen går for motor ind over Fjorden. Renden er smal og strømmen kraftig, men bøjerne står som perler på en snor, så der er ikke nogen fare for grundstødning. Vi må dog afbryde sejladsen mod byen allerede ved kanalens munding, idet en ny svingbro over kanalen gør det umuligt for skråsejlere at passere ind til byen, idet broen kun åbnes for erhvervstrafik. Derfor gør vi holdt i den nye Næstved Kanalhavn, som blev bygget til erstatning for broerne langs kanalen tættere på byen. Kanalhavnen er en fredfyldt oase sammenlignet med Karrebækmindes glade liv, og der er ikke mange gæstesejlere der finder helt herind. Vi modtages utroligt gæstfrit af de lokale sejlere, der holder til i turens vel nok flotteste nye klubhus.

I dag afmønstrer den halve besætning, idet Sidsel og Mikkel skal med toget retur til Struer for at fortsætte deres sommerferieplaner andet steds, så vi hidkalder straks en taxa til turen ind til centrum. Der er dog ikke længere end at hjemturen uden problemer tages på gåben langs kanalen i bagende sol og sommerhede, hvorefter vi må have skibet klaret op for besøg fra landsiden. Efter en herlig frokost i solen går turen igen til Karrebæksminde for at købe is, og retur for at nyde nattefreden i Kanalhavnen.

Dag 22 : Næstved Kanalhavn -> Bisserup

Dagen derpå tager vi en lille turistudflugt i Næstved og omegn, som faktisk har en masse at byde på. Ud over en hyggelig gammel by, med masser af velbevarede gamle bygninger og gode handelsmuligheder, er seværdighederne bla. "Boderne", et boligkompleks med 11 boliger opført i 1400-tallet, der nu rummer en kunstsamling, mens "Grønnegades Kaserne", der husede den gamle dragonkaserne, er et enestående kompleks, hvor den ældste bygning, Ridehuset stammer tilbage til 1799. I omegnen finder man bla. Gavnø Slot med tulipanpark og sommerfuglesamling, samt ikke mindst BonBon-Land, som uden tvivl vil friste de yngste besætningsmedlemmer.

Efter en hel dag på land trænger vi til at komme i søen igen, og løber så med den kraftige strøm ud af kanalen ved Karrebæksminde og videre til Bisserup, som er en lille havn i hjørnet ved Glænø, netop der hvor Holsteinborg Nor har forbindelse til det åbne vand. Havnen er faktisk ikke andet end et par primitive broer og en håndfuld pæle rammet ned i sandbunden, og den specielle beliggenhed gør, at der ofte står en voldsom tidevandsstrøm ind eller ud gennem havnen - iflg. de lokale til tider op til 4-5 knob. Vi har vel 2-3 knob på tværs, da vi skal ind på den eneste ledige, snævre plads i havnens inderste hjørne, så det volder noget besvær. Den kraftige strøm gør dog også, at der er fin vanddybde til lystbåde med op til ca. 2 m dybgang.

Bisserup er et gammelt fiskermiljø, hvor der nu også er mulighed for lidt handel og for en god middag i kraft af et turistgrundlag fra den nærliggende campingplads. Ellers er den mest nærliggende beskrivelse vist: Super charmerende landlig idyl i en enestående natur fuld af fugleliv med udsigt over Holsteinsborg Nor.

Dag 23 : Bisserup -> Lundeberg

Efter besøget i Bisserup er det nu farvel til Sjælland, ud mellem Omø og Agersø til en flot tur tværs over Storebælt. Herligt at være ude i åbent vand igen. Efter nøje overvejelser, da vi sejler ud for Lohals som ligger smukt badet i eftermiddagssolen, vælger vi at stikke gennem Smørstakke Løb og over til Lundeberg på skyggesiden.

For første gang i denne sommer oplever vi en virkelig sommerfyldt havn. Der er både overalt på kryds og på tværs, men vi er dog så heldige, at vi kun kommer til at ligge i anden række, hvilket jo er ret praktisk, når man har hund ombord, som skal bæres over nabobådene. Lundeberg er også stedet, hvor Oure Idrætteskole holder til med deres DS Matchracere, og det giver nogen tumult i havnen, da de hen på aftenen skal ud for at sejle natsejlad.

Efter endnu en idyllisk aften, i et stemningsfuldt sommermiljø med havn, strand og en hyggelig lille by, tørner vi ind. Vi vågner til lyden af en erhvervskutter, der skal losse sin last af friske fisk. Turisterne stimler sammen på kajen, mens vi sidder på første parket, og beundrer de unge fiskerkoner, der håndterer tunge fiskekasser, som om de aldrig har lavet andet.

Dag 24 : Lundeberg -> Rudkøbing

Vi letter fra Lundeberg ret tidligt, da alle tyskerne jo som sædvanlig vil tidligt afsted, og vi samtidig er lidt spændte på at komme til vores næste stop. Vi nyder derfor morgenmaden undervejs, mens vi i morgensolen lænser mod S den korte vej til Rudkøbing, som på en eller anden måde er dette togt's egentlige mål. Netop på dagen for Langelands Festivalens start sejler vi ind i byens store marina, og finder den plads vi ønsker os for de kommende fire dage.

Selve festivalens oplevelser kunne nemt fylde adskillige linier, så her nøjes vi med den korte variant, som fortæller at Rudkøbing og egnen på det midterste af Langeland er et rigtigt rart bekendtskab, når solen står højt på himlen og temperaturen ligger mellem 25 og 30 gr. Festivalen levede absolut op til sit gode rygte som "Danmarks Største Havefest" for hele familien, så vi kan kun anbefale andre, at proppe børn, unge og ældre i båden og tage til Langeland på kommende sommertogter. Vi vil helt sikkert vende tilbage!

Dag 28 : Rudkøbing -> Kerteminde

Efter den sidste morgenkoncert søndag formiddag gør vi løs med en blandet melankolsk stemning og har samtidig glade forventninger til igen at skulle i søen. Vi stikker gennem Rudkøbing Løb under Langelandsbroen og videre mod N. Der er tæt trafik i det snævre løb, og netop her oplever vi turens absolut mest hensynsløse motorbådsførere. Besynderligt nok, så brillerer flere store og små motorbåde med at chikanere sagesløse skråsejlere ved i høj fart at sejle sik-sak mellem sejlbådene, som kastes rundt i de store hækstølger. Vi slipper dog helskindet ud af løbet og fortsætter forbi Thurø Rev og videre op langs den fynske østkyst for en jævn SV vind, der dog til sidst dør. Vi må derfor gå for "jerngenueaen" de sidste SM fra Vestbroen op til Kerteminde. Det er med en vis spænding vi går under broen, for vi har selvfølgelig ikke fået skitsen med frihøjderne med i den store stak søkort, og som bekendt er højden jo utrolig svær at vurdere med øjemålet. Vi graver lidt i hukommelsen og mener at vi vælger et sikkert sted, så også denne gang får vi både VHF-antenne og lanterne med på den videre færd.

Kertemindes store marina er propfuld, men da vi jo kender byen, som en rigtig Folkebåds-by sigter vi straks efter de let genkendelige strutter og finder straks Folkebådsbroen. Den er jo netop dimensioneret til små, smalle både som vores, så vi finder hurtigt en ledig plads, mens de større gæstesejlere må ligge i flere lag langs brohovederne.

Dagen derpå: Det blæser en halv pelikan!

For os er byens hovedattraktion Fjord og Bæltcentret, som vi har glædet os til at se, så måske er det alligevel slet ikke så tosset, at der så bliver god tid til at opleve det hele. Centret er ikke særlig stort, ej heller særlig eksotisk, så det kan på mange måder slet ikke måle sig med f.eks. Kattegatcentret i Grenå. For os, som passioneret jagter marsvin hele sommeren, og i det hjemlige farvand nærmest må sejle slalom mellem sælerne, er temaet i Kerteminde på en eller anden måde meget nærværende. Indendørs findes en spændende udstilling, der fortæller om livet i det nære danske farvand, og med særlig fokus på de små og større hvaler. I det store udendørs bassin, som har direkte forbindelse ud i havnen, holder tre spættede sæler og marsvinene Freja og Eigil til. Kerteminde er faktisk det ene af kun to steder i verden, hvor man kan opleve marsvin i fangenskab, og det er en stor oplevelse af se de adrætte dyr springe ud af vandet efter en ophængt bold eller se Freja hoppe direkte op på broen for at blive vejlet. I naturen er Danmarks ca. 3000 marsvin ganske sky og holder sig normalt skjult, så det kun er os lystsejlere, der kan komme dem nær, men her kan alle komme tæt på de små hvaler og se dem boltre sig under vandet fra en undervandstunnel, hvis man er heldig at vandet ikke er for grumset. Sælerne kender vi jo så godt fra Limfjorden, og fra vores egen havn, hvor de nogle gange ligger i solen på bådebroerne om vinteren. De imponerer med deres kløgt og smidighed, når de laver numre og optræder i bassinet og på broerne.

Fjord og Bæltcentret tilbyder også "safari" over og under vandet i Kerteminde Bugt. De har bla. et par udenlandske forskere med delfin-erfaringer ansat, og driver forskning i farvandet omkring Fyn. Der er en entusiastisk fortællelyst blandt alle, så vi forlader centret en stor oplevelse rigere.

Dag 30 : Kerteminde -> Grenå

Vi har nu mistet en dag i en i forvejen presset plan, så denne morgen ringer vækkeuret kl. 6. Med morgenmad i cockpittet får vi en smuk morgentur op forbi Romsø. Allerede ude i Kerteminde Bugt ser vi dagens første marsvin. Opvasken når vi, inden vi kommer fri ved Fynshoved og får skiftet til fokken og bereder os til mere vind og ikke mindst sø fra V. Samtidig bliver det diset i varmen, men med kompassets hjælp finder vi den rette vej mod N. Imidlertid klarer det op, da vi har Besser Rev til BB. Vi får sat genuaen igen og observerer de næste to marsvin. Vi løber gennem Lindholm Dyb midt på eftermiddagen, denne gang uden problemer med færgerne. På den anden side af Hjelm vender vejret endnu engang, så vi skøjter mod N på en foran for tværs om BB i ret fladt vand. Komisk nok, så ender det hele med at dø, da vi runder Havknode Flak, så endnu en gang må vi tage slutspurten for motor, inden vi løber ind i Grenå med 65 SM bag hækken for denne dag.

Dagen derpå: Det blæser en halv pelikan!

Igen lover DMI: NV 8-13 m/s - godt og vel. Æv, ikke lige den bedste udsigt for en tur til Hals. Vi har en lidt forblæst plads og lyst til at komme ud, så vi stikker alligevel næsen mod N vel vidende, at vi sandsynligvis vil ende i Grenå igen. Det går fint op til Fornæs i ganske frisk vind. Da vi kommer fri af næsset, og vinden tiltager yderligere til en stødende kuling, mens vi bevæger os ud i den krabbe strømsø, der står som en mur i Gjerrild Bugt, er vi overbevist. Vi sejler tilbage i vores eget kølvand, og finder en herlig plads med læ og sol i cockpittet. Over kaffen og det bløde brød får vi en hyggelig snak med nabobåden, som også lige har været ud og smage på søen.

Dag 32 : Grenå -> Aalborg

Igen ringer vækkeuret kl. 6, og vi stikker tidligt af. På en god halvvind og fint vejr løber vi hurtigt til Hals, og må lige op til det obligatoriske besøg hos fiskemanden. Det bliver dog kun til en lille halv time i havn, da vi må haste videre i vindstille gennem Langerak for motor, for at nå Jernbanebroens sidste åbning. Vi er nu i hjemligt farvand, og med de seneste dages blæsevejr, og den kommende dags noget tvivlsomme vejrudsigt glæder vi os faktisk over, at være i velkendt og relativt beskyttet farvand. Nu er der altså ikke ret meget, der kan gå galt.

I vores tredje hjemhavn, Vester Bådehavn står vores ældste søn, Rasmus og tager imod. Han skal lige opleve den milde danske sommer til søs og sejle med os på slutspurten hjem til Struer. Efter en lyntur efter proviant og benzin i den nærliggende Kvickly nyder vi turens sidste aften med et godt måltid og tørner ind med en god fornemmelse i både sjæl og mave.

Dag 33 : Aalborg -> Struer

Dagen derpå: Det blæser en halv pelikan!

Som om det ikke er nok, så står regnen også ned i stænger. Vi finder dog kludene frem og sejler ud forbi Egholm. Med vinden ind i hækken går det nu fremad i forrygende ustyrligt tempo, mens voldsomme regnbyger hagler hen over hovedet på os. Sjældent er vi heldig med timingen til Aggersund Broen, men denne gang passer det perfekt. Broen åbner netop, som vi nærmer os, og vi kan surfe igennem hullet for fulde sejl.

Vel ude af Løgstør Rende bliver sigten utrolig dårlig, og vi kan ikke engang se Livø. Vinden bliver mere spids og søen rejser sig, så regnbygerne suppleres med saltvand fra nedden. Kompasset hjælper os videre ned forbi Livø og Fur, og vi er egentlig lidt glade for, at vi kender farvandet så godt.

Ude i Kås Bredning, efter kastevindene i Sallingsund, bliver sigtforholdene om muligt endnu værre, og vinden spidser yderligere, mens regnen vælter ned. Tæt ved det smalle sted ved Jegind Tap dukker en coaster op ret tæt på i tågen, men giver os ikke problemer. Utålmodigheden overmander os endelig, så den sidste del af turen, hvor vinden er meget spids ned gennem Venø Sund, sker for alternativ "sejlføring": Storsejl og "jergenua". Måske nok ganske effektivt, når det drejer sig om at komme hurtigt i havn, men ganske ukomfortabelt for rorsmanden. Pludselig passer fart og retning til søerne slet ikke sammen, så vandet vælter

ind i kaskader, som både står lodret ned, når en skæv sø rammer fribordet og rammer vandret ind fra boven med stor kraft.

Efter alle disse trængsler løber vi stille ind på vores egen, så velkendte plads, og føler os alligevel lidt fremmede. Hvad skal vi egentlig her? Vi har jo faktisk rigelig plads og komfort i Stine, og i de forhold som et lille skiv kan byde på. Det er lidt underligt pludselig at være hjemme igen efter 5 uger i søen, men vi finder vel ind i rytmen som landkrabber igen. Vi har vel lagt mere end 800 SM bag hækken, har passeret 12 forskellige broer en eller flere gange hver, haft 10 vippebro-passager og har besøgt 23 forskellige havne. Vi har levet midt i den danske natur og mødt en mangfoldig verden af vidt forskellige egne og folkeslag. Vi har oplevet den danske sommer i regn og rusk, men husker den bedst når den var allermest venlig med varme, sol og sommervind. På den måde har vi fået ladet vores lille skiv og os selv med en masse gode oplevelser, som vi vil kunne leve længe på, når den kolde vinter igen presser på, inden det igen bliver

Hermed slutter denne del af beretningen, som vil blive forsat i næste nummer af Bladet.